

Svar (16/5 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

En overførsel af pensionsmidler til et udenlandsk selskab betragtes efter gældende regler som en ophævelse i utide. Dette indebærer, at der skal betales afgift og indkomstskat af de overførte midler.

Som jeg oplyste i mit svar på spørgsmål nr. S 814, omfatter realrenteafgiftsloven ikke selskaber, der driver virksomhed uden for Danmark. Efter gældende regler er afkastet i udenlandske ordninger således ikke belagt med realrenteafgift.

EF's 2. livsforsikringsdirektiv omhandler ikke beskatningsspørgsmål, hvorfor direktivet ikke i sig selv direkte vil påvirke de danske skatteregler. 2. livsforsikringsdirektiv aktualiserer dog behovet for en tilpasning af det danske regelsæt. I den forbindelse påtænkes bl.a. en ændring, således at danske kunder bliver realrenteafgiftspligtige af afkastet af udenlandske ordninger.

Spm. nr. S 841

Til *trafikministeren (9/5 90)* af:

Rønholt (KF):

»Er det ministerens opfattelse, at arealer eksproprieret fra landbrugsejendommen Kruusesminde med henblik på midlertidig anvendelse af A/S Storebæltsforbindelsen under anlægsarbejderne på Sjællandssiden i forbindelse med bygningen af bro og tunnel og etablering af vej- og jernbaneforbindelser hertil bør tilbageskædes ekspropriationen på dennes begæring, når formålet med ekspropriationen er opfyldt og de pågældende arealer ikke længere skal anvendes af anlægsmyndigheden?«

Begrundelse

Ejendommen Kruusesminde er beliggende ved Halsskov Rev og omfatter pynten nord for Halsskov Færgehavn. I sin tid afgav ejendommen et betydeligt areal ved ekspropriationen til anlæg af færgehavnen. I forbindelse med anlægsarbejderne til den faste forbindelse over Storebælt er der nu yderligere foretaget et betydeligt indgreb. Ejendommen har således nu måttet afgive ca. 90 ha ud af et samlet jordtilliggende på ca. 320 ha.

Det fremgår af ekspropriationsplanen, at af det eksproprierede areal er ca. 66 ha eksproprieret midlertidigt til arbejdsareal m.v., og anlægsmyndigheden har således ikke behov for anvendelse heraf, når anlægsarbejderne er fuldført.

Allerede ved færgehavnens etablering blev ejendommen væsentligt reduceret. En del af de dengang afgivne arealer anvendes ikke længere til ekspropriationsformålet. Ved den nu gennemførte ekspropriation opnår ejendommen en u hensigtsmæssig størrelse såvel i henseende til landbrugsudnyttelse med den driftsform, som anvendes på ejendommen, som i jagtmæssig henseende.

Det er almindeligt anerkendt, at ekspropriation ikke bør udstrækkes ud over formålet, og det er mig bekendt sædvanlig praksis i forbindelse med vejekspropriationer, at tiloversblevne arealer tilbagegives grundejerne, når anlægget er færdigt. Ofte har jorden i sådanne tilfælde lidt skade, og for Kruusesminde vedkommende forekommer det givet, at jorden i en længere årrække vil være uanvendelig til landbrugsformål efter den omfattende kørsel med tunge køretøjer og den bortgravning og opfyldning, der finder sted under anlægsarbejderne. Det vil derfor være naturligt, at sådanne arealer tilbageføres uden vederlag.

Jeg henviser yderligere til, at det er et hævdundet princip inden for administrationen af landbrugslovgivningen, at landbrugsarealer igen bør udlægges til landbrug, når behov for midlertidig anvendelse til andet formål, f.eks. udvinding af naturlige forekomster i jorden, ophører.

Svar (17/5 90):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

I forbindelse med anlæg af en fast forbindelse over Storebælt blev der ved en ekspropriationsforretning den 9. maj 1989 foretaget ekspropriation af en række arealer fra ejendommen Kruusesminde.

Nogle af arealerne blev eksproprieret til ejendom for A/S Storebæltsforbindelsen, selv om arealerne ikke endeligt indgår i selve anlægget af jernbanetunnel, højbro og tilsluttede anlæg.

Når de pågældende arealer blev eksproprieret til ejendom, er dette begrundet bl.a. i beslaglæggelsesperiodens længde og den intense